

SZAKDOLGOZAT TARTALMI KIVONATA

A gyász mint tabutéma feloldása, feldolgozása fejlesztő biblioterápiás foglalkozás keretében

Árok-Vörös Ildikó

Fejlesztő biblioterápia szakirányú továbbképzés

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus, Neveléstudományi Intézet, Anyanyelvi és Gyermek kultúra Tanszék

Belső témavezető: Dr. Gombos Péter főigazgató-helyettes, egyetemi docens, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus

Napjainkban is rengeteg tabu vesz körül minket, és bár változnak, van, amelyek oldódnak is, ahogy a kultúra, a társadalom is változik, van még mit tenni. Így van ez a veszteség, a halál és gyász tekintetében is; ma nem beszélünk, nem illik beszélni a gyászról. Tabutéma.

Szakdolgozatomban a gyász mint tabutéma és a biblioterápia kapcsolatát vizsgálom abból a szempontból, hogy fejlesztő biblioterápiás foglalkozás során az alkalmazott irodalmi szövegek segítségével a résztvevők gyászhoz, gyászolóhoz való viszonyulása, a gyász megítélésének formálása, a gyászfeldolgozás folyamatának segítése hogyan lehetséges.

A hipotézisem: a gyász mint tabutéma feloldása és feldolgozása fejlesztő biblioterápiás foglalkozások keretében lehetséges, a biblioterápia alkalmas a gyász mint tématabu felszínre hozására, képes azt feldolgozhatóvá tenni.

A tabutémák, majd a gyász, a gyászfolyamat és a gyász segítésének alapvető jellemzőit mutatom be röviden, ezt követően a tabutéma fejlesztő biblioterápiában való megjelentetéséről fejtem ki gondolataimat, így jutva el a gyász, gyászfeldolgozás és a biblioterápia kapcsolatához. Fredrik Backman svéd író két művét választottam annak bemutatására, hogyan képes egy irodalmi szöveg a gyász mint tabutéma feloldására, a gyászfeldolgozásban, a gyász megértésében, megélésében segíteni. Konklúzióm, hogy a fejlesztő biblioterápiás foglalkozások egy-egy novella vagy regény felhasználásával alkalmasak arra is, hogy a gyász mint tabutémáról beszélgetés, közös gondolkodás induljon el, oldva ezzel tabujellegét, elősegítve a sajátélmények előhívását, érzések azonosítását, ezáltal az egyének gyászhoz, gyászolóhoz való viszonyulásmódjának formálását, elsősorban preventív jelleggel, nem utolsósorban a gyász kultúrában szemléletváltozás elindításának céljából.